TYTTÖSANKARIT

Nämä rohkeat tytöt ja naiset ovat muuttaneet maailmaa. Heidän ansiostaan maailma on parempi paikka meille kaikille. Tutustu tyttösankareiden jännittäviin tarinoihin yhdessä Mimmien kanssa.

Malala Yousafzai

syntyi 1997 Pakistanissa.

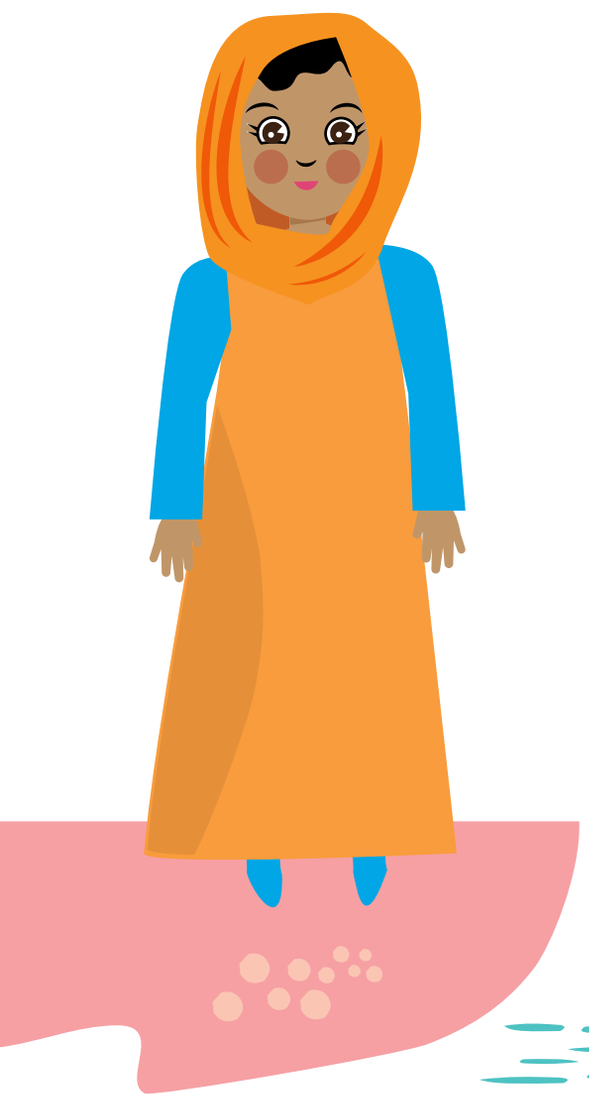

Malala syntyi Swatin laaksossa Pakistanissa 1997. Kaunista laaksoa ympäröivät korkeat, lumihuippuiset vuoret. Malalan lapsuus oli onnellinen. Hänen isänsä oli opettaja. Isä johti tyttöjen koulua Malalan kotikylässä. Malala rakasti koulua ja oppimista. Ikävä kyllä Malalan kotiseudulla oli turvatonta asua. Siellä oli ollut levotonta jo kauan. Kun Taliban-liike valtasi Malalan kotikylän kaikki muuttui. Taliban kielsi tytöiltä koulunkäynnin. Kamalaa! Kaikilla maailman lapsille on oikeus käydä koulua ja oppia lukemaan, kirjoittamaan ja monia muita asioita. Näin määrätään YK:n lapsen oikeuksien sopimuksessa!

Malala oli vain 11-vuotias kun hänen täytyi sanoa hyvästit koulutovereilleen. Mutta Malala oli superrohkea! Hän vastusti Talibania ja kirjoitti ajatuksiaan blogiin. Tämä oli vaarallista.

Eräänä päivänä Malala oli matkalla kouluun koulubussilla kun bussiin tuli mies pyssyn kanssa. Hän kysyi: kuka on Malala? Sitten mies ampui kohti Malalaa.

Onneksi Malala jäi henkiin! Hän loukkaantui kuitenkin vakavasti ja hänet lennätettiin Englantiin sairaalaan. Monien leikkausten jälkeen Malala pääsi takaisin perheensä luo. Koko perhe oli muuttanut Englantiin turvaan.

Kun Malala pääsi pois sairaalasta hän päätti jatkaa taisteluaan tyttöjen puolesta. Hän ei lopettaisi ennen kuin jokaikinen tyttö maailmassa pääsee kouluun!

Malala palkittiin työstään tyttöjen hyväksi Nobelin rauhanpalkinnolla 2014. Hän on nuorin Nobelin palkinnon saanut koskaan!

Nykyään Malala opiskelee yliopistossa ja jatkaa työtään tyttöjen oikeuksien puolustajana.

Amelia Earhart

syntyi 1897 USA:ssa, kuoli 1937.

Amelia syntyi Kansasissa USA:ssa. Amelia oli poikkeuksellisen rohkea jo lapsena. Hän kiipeili puissa ja metsästi rottia. Sellaista ei pidetty yli 100 vuotta sitten ollenkaan sopivana käytöksenä tytölle. Ihan tyhmää! Miksei tytöt voisi tehdä kaikkea mitä pojatkin tai toisinpäin? Onneksi me elämme 2000-luvulla.

Kun Amelia oli 23-vuotias hän pääsi lentämään ensimmäisen kerran lentokoneella. Siitä lähtien hänellä oli vain yksi unelma, saada lentää! Lentotunnit olivat kuitenkin kalliita. Amelia teki 28 erilaista työtä, että voisi rahoittaa lentotunnit ja 24-vuotiaana hän pääsi viimein tunneille. Puolen vuoden kuluttua Amelia osti oman lentokoneen. Hän käytti siihen kaikki säästönsä ja lainasi rahaa äidiltään ja sisareltaan.

1928 Ameliaa pyydettiin mukaan lentomatkalle Atlantin yli. Lento onnistui ja Ameliaa juhlittiin sankarina. Hän oli kuitenkin mukana vain matkustajana ja sekös harmitti Ameliaa.

Neljä vuotta myöhemmin, vuonna 1932 Amelia lensi yksin ensimmäisenä naisena Atlantin yli. Lento kesti melkein 15 tuntia! Ajatelkaa, 15 tuntiin ei voinut syödä tai käydä vessassa. Vuonna 1935 Ameliasta tuli ensimmäinen ihminen, joka on lentänyt Tyynenmeren yli Havaijilta Kaliforniaan.

Amelia halusi kuitenkin lentää vieläkin pidemmän matkan ja ryhtyi suunnittelemaan lentomatkaa maailman ympäri! Amelian lento ei olisi ensimmäinen maailmanympärilento mutta siitä tulisi pisin koska reitti seuraisi päiväntasaajaa. Ameliasta tulisi myös ensimmäinen nainen, joka on lentänyt maailman ympäri. Amelia lähti matkaan 1.6.1937 yhdessä suunnistajansa Fred Noonanin kanssa.

Matka sujui hienosti ja kesäkuun lopussa Amelia ja Fred saapuivat Papua-Uuteen Guineaan. He olivat lentäneet jo 35 000 kilometriä ja jäljellä olisi enää noin 11 000 kilometrin matka Tyynenmeren yllä. Heinäkuun 2. päivänä Amelia ja Fred nousivat ilmaan päämääränään Howlandsaari, pienen pieni maakaistale keskellä valtavaa Tyyntämerta. Laskeutuminen saarelle olisi vaarallista.

Jotain odottamatonta tapahtui eivätkä Amelia ja Fred saapuneet koskaan perille. Myös radioyhteys menetettiin. Alkoi valtava etsintäoperaatio mutta Amelia ja hänen upea lentokoneensa Lockheed Electra olivat kadonneet jäljettömiin.

Amelian kohtalosta on lukemattomia teorioita mutta täysin varmoja todisteita ei ole. Yksi teoria on, että Amelian kone putosi Nikomaroron atollille. Atollilta löydettiin vuonna 1940 luita sekä muutamia esineitä, joiden on arveltu kuuluneen Amelialle. Vuonna 2018 selvisi, että luut ovat todennäköisesti Amelian. Toisen teorian mukaan kone putosi mereen.

Vaikka Amelian kohtalo ei koskaan selviäisi täysin varmasti, yksi asia on varma! Hän on rohkaissut ja innoittanut lukemattomia naisia ympäri maailmaa. Amelia kirjoitti näin ennen kohtalokasta lentoa miehelleen:

Olen hyvin tietoinen riskeistä, mutta haluan lähteä matkaan siksi koska haluan. Naisten on kokeiltava asioita kuten miehetkin ovat kokeilleet. Jos he epäonnistuvat, olkoon epäonnistuminen vain haaste muille.

Rosa Parks

syntyi 1913 USA:ssa, kuoli 2005.

Rosa Parks syntyi Alabamassa USA:ssa. Hän vietti lapsuutensa isoisänsä maatilalla.

Hänen molemmat isovanhempansa olivat entisiä orjia. Orjia tuotiin Afrikasta peltotöihin USA:han 1600-luvulta alkaen aina 1800-luvulle saakka. Orjien täytyi tehdä töitä ilmaiseksi omistajiensa maatiloilla ja heidät voitiin myydä jollekin toiselle omistajalle. Miten kamalaa! Orjuus lakkautettiin vuonna 1865 mutta sorto tummaihoisia ihmisiä kohtaan jatkui varsinkin USA:n eteläosissa.

Ihmisten elämää säätelivät typerät lait. Tummaihoiset ja valkoihoiset ihmiset eivät saaneet esimerkiksi käydä samaa koulua tai pelata yhdessä tammea tai dominoa. Tätä sanotaan rotuerotteluksi. Typerää, kaikki ihmiset ovat samanarvoisia riippumatta ihonväristä tai mistään muustakaan.

Rotuerottelu määräsi myös miten busseissa pitää istua. Tummaihoiset istuivat bussin takaosassa ja valkoihoiset etuosassa.

Rosa työskenteli ompelijana tavaratalossa. Eräänä päivänä hän oli palaamassa kotiin töistä bussilla. Rosa meni istumaan tummaihoisille tarkoitetulle paikalle. Bussi alkoi täyttyä ihmisistä. Lopulta kuljettaja huomasi, että monet valkoihoiset seisovat käytävällä. Kuljettaja pysäytti bussin ja siirsi tummaihoisten istuma-paikkoja merkinnyttä kylttiä yhden rivin taaksepäin, että valkoihoiset pääsisivät istumaan. Rosa istui juuri tällä rivillä. Kuljetti käski Rosaa antamaan paikkansa valkoihoiselle miehelle. Rosa kieltäytyi.

Kuljettaja hälytti paikalle poliisit. Poliisit pidättivät Rosan. Ajatelkaa, että saattoi joutua pidätetyksi jos ei luovuttanut istumapaikkaansa. Miten epäoikeudenmukaista!

Samana iltana kun Rosa pidätettiin muut tummaihoiset ryhtyivät suunnittele-maan bussilakkoa. He eivät käyttäisi busseja ennen kuin epäoikeudenmukainen laki olisi kumottu! Bussilakko kesti lopulta 381 päivää eli yli vuoden.

Rosa tuomittiin sakkoihin lain rikkomisesta. Yli 500 ihmistä kannusti häntä oikeustalon ulkopuolella.

Lopulta laki kumottiin Rosan rohkeuden ansiosta! Rosan tarina opettaa meille, että yhden ihmisen rohkeus voi saada aikaan merkittäviä asioita. Rosa puolusti koko loppuelämänsä tummaihoisten ihmisten oikeuksia ja yhdenvertaisuutta.

Tove Jansson

syntyi 1914 Helsingissä, kuoli 2001.

Tove syntyi taiteilijaperheeseen. Hänen isänsä oli kuvanveistäjä ja äiti kuvittaja. Toven kotitalossa Helsingissä asui paljon muitakin taiteilijoita. Toven isä järjesti hauskoja juhlia, jotka saattoivat kestää monta päivää. Tove rakasti isänsä juhlia!

Ei ollut ihme, että Toven suurin haave oli tulla taidemaalariksi! Hän oppi piirtämään melkein aikaisemmin kuin kävelemään. Toven äiti Signe kannusti tytärtään ja rohkaisi häntä työskentelemään ahkerasti.

Sata vuotta sitten tyttöjen ei ollut helppoa tulla taiteilijoiksi. Miestaiteilijoiden työtä arvostettiin enemmän. Tove ei kuitenkaan lannistunut tästä vaan piirsi ja maalasi lakkaamatta. Hän oli vasta 14-vuotias kun hänen piirustuksiaan julkaistiin sanomalehdessä. 15-vuotiaana Tove muutti Tukholmaan, Ruotsiin opiskelemaan piirtämistä.

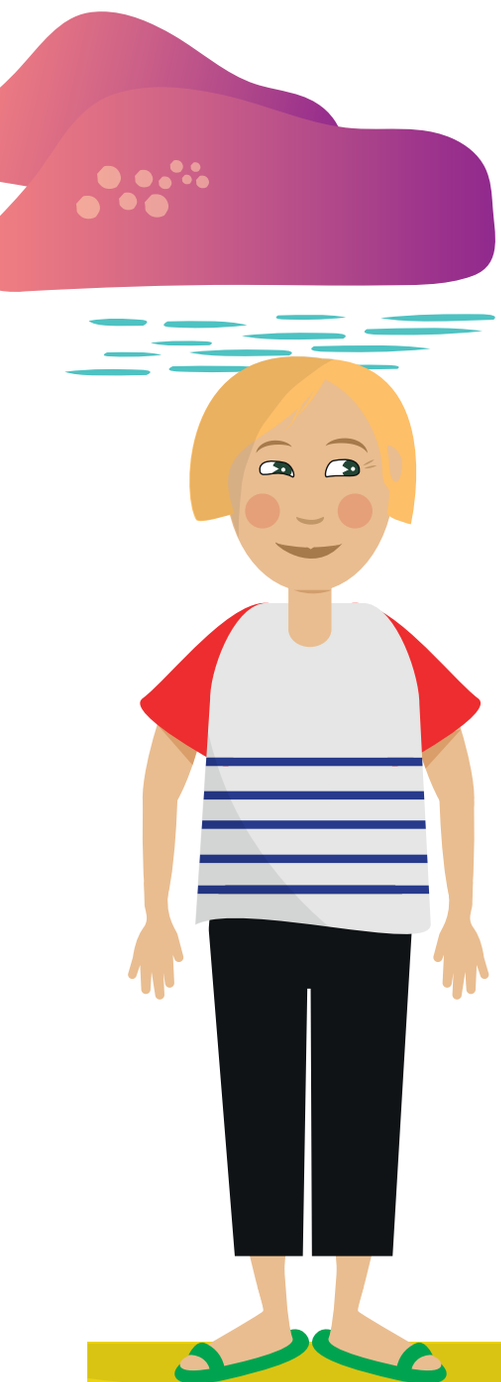

Kun Tove valmistui taidemaalariksi vuonna 1937 hän matkusti Ranskaan ja Italiaan maalaamaan. Hänen töitään oli esillä useissa näyttelyissä.

Mutta sitten syttyi sota! Sodan keskellä maalaaminen tuntui hyödyttömältä. Tove innostui kirjoittamisesta. Hän halusi muistaa sodan keskellä lapsuuden onnellisia ja turvallisia hetkiä. Ja hän halusi aloittaa tarinansa sanoilla olipa kerran. Mutta tarina ei kertonutkaan prinsseistä ja prinsessoista vaan Muumipeikosta ja Muumilaaksosta. Tarinoita keksiessään Tove muisti peikon, jonka oli ensimmäisen kerran hahmotellut perheensä kesäpaikan huussin seinään.

Muumilaakso oli kaunis ja rauhallinen paikka, jossa asui mitä eriskummallisimpia otuksia; Muumit, Pikku Myy, Nuuskamuikkunen, Hemuli, Nipsu, hattivatteja, mörkö…Vaikka laaksossa oli rauhallista sen asukkaat pääsivät mukaan jännittäviin seikkailuihin.

Sodan jälkeen julkaistiin ensimmäinen muumikirja: Muumit ja suuri tuhotulva. Lähes kukaan ei ostanut kirjaa mutta Tove ei tästä lannistunut! Hän kirjoitti uuden muumikirjan mutta sitäkään ei kukaan ostanut. Lopulta kirjakustantaja ilmoitti, että ei julkaise enää yhtäkään muumikirjaa. Tove ei lannistunut tästäkään vaan kirjoitti kolmannen muumikirjansa: Taikurin hattu. Kirja sai loistavat arvostelut Suomessa ja Ruotsissa ja se käännettiin pian myös englanniksi. Tästä alkoi muumien maailmanvalloitus! Lapset ja aikuiset kaikkialla maailmassa rakastivat muumeja.

Muumikirjoja on käännetty yli 50 kielelle ja niistä on tehty animaatiosarjoja, elokuvia, ooppera. Erityisen suosittuja Muumit ovat Japanissa.

Muumien luomisen lisäksi Tove maalasi tauluja, kuvitti ja kirjoitti kirjoja. Rakkain paikka maailmassa Tovelle oli Klovaharunin saari, jossa hän vietti kesänsä pienessä mökissään yhdessä kumppaninsa Tuulikin kanssa.

Minna Canth

syntyi 1844 Tampereella, kuoli 1897.

Minnan isä työskenteli puuvillatehtassa mestarina ja hänen äitinsä oli entinen kotiapulainen. Vaikka Minnan perhe oli köyhä hän pääsi kouluun! Se oli poikkeuksellista sillä 150 vuotta sitten kaikki lapset, varsinkaan tytöt, eivät saaneet käydä koulua. Monet lapset joutuivat töihin jo pieninä. Tehdastyö oli hyvin raskasta, varsinkin lapsille.

Minnan perhe muutti Kuopioon kun isä sai hoitaakseen lankakaupan. Isä menestyi kauppiaana ja Minna sai jatkaa koulunkäyntiä hienossa tyttökoulussa. Tuohon aikaan tytöt eivät saaneet opiskella samoja aineita kuin pojat. Hienossa tyttökoulussa puolet oppitunneista oli käsitöitä! Mimmit tykkäävät kovasti käsitöistä ja kannustavat kaikkia tekemään käsitöitä mutta kyllä koulussa täytyy muutakin opiskella! Esimerkiksi matematiikkaa tai luonnontieteitä. Näitä aineita ei pidetty tytöille sopivina ollenkaan. Miten hassua. Minnaa tämä harmitti kovasti!

Tuohon aikaan tyttöjen piti mennä naimisiin. Minna ei kuitenkaan halunnut mennä naimisiin. Pelastukseksi koitui uusi koulu, seminaari, jossa tytötkin voisivat opiskella opettajiksi! Minnan vanhemmat vastustivat koulua kiivaasti ja Minna päätti lähteä kouluun vaikka salaa, ilman vanhempiensa lupaa. Lopulta vanhemmat heltyivät ja Minna muutti Jyväskylään opiskelemaan kansakoulun opettajaksi.

Minna ei kuitenkaan valmistunut opettajaksi vaan rakastui ja meni naimisiin. Minnalle syntyi yhteensä seitsemän lasta. Vaikka lastenhoito vei paljon aikaa Minna alkoi kirjoittaa. Hänestä tuli ensimmäinen suomenkielinen sanomalehtinainen! Lehtijuttujen lisäksi Minna kirjoitti kirjoja. Hän myös auttoi köyhiä ja sairaita.

Yllättäen Minnan mies kuoli ja hän jäi leskeksi seitsemän lapsen kanssa. Vaikka Minna oli hyvin surullinen miehensä kuolemasta hän sai valmiiksi ensimmäisen näytelmänsä, joka esitettiin sen ajan kuuluisimmassa teatterissa.

Minna muutti lapsiensa kanssa takaisin Kuopioon ja ryhtyi hoitamaan isänsä lankakauppaa, joka oli taloudellisissa vaikeuksissa. Hän oli synnynnäinen liikenainen ja pelasti kaupan! Minnan liiketoimet kukoistivat ja hän pystyi keskittymään kirjoittamiseen.

Minnan taloa kutsuttiin Kanttilaksi. Hän kutsui salonkiinsa paljon vieraita; taiteilijoita, ajattelijoita, kirjailijoita. Kaukaisimmat vieraat saapuivat ulkomailta asti! Salongissa keskusteltiin ja väiteltiin tuntikausia uusista, mullistavista asioista. Miten jännittävää! Minna rakasti noita keskusteluja ja vähät välitti siitä, että muut ihmiset pitivät häntä liian radikaalina.

Minna kirjoitti elämänsä aikana lukuisia näytelmiä, novelleja ja lehtijuttuja. Näytelmissä kerrottiin köyhien ihmisten elämästä ja yhteiskunnan epäkohdista muun muassa naisten asemasta. Minnan näytelmien ansiosta rikkaat ihmiset ymmärsivät paremmin köyhien ihmisten elämää. Minna on ensimmäinen suomalainen nainen, joka on saanut oman liputuspäivän! Minnan Canthin ja tasa-arvon päivää vietetään 19.maaliskuuta.

Michelle Obama

syntyi 1964 USA:ssa

Michelle syntyi työläisperheeseen Chicagossa. Michellen esi-isät olivat olleet orjia. Perhe asui kaupungin eteläosassa, jossa asui enimmäkseen työläisperheitä. Michellen lapsuus oli onnellinen. Hän tykkäsi lukea kirjoja ja pelata Monopolia. Michelle oppi lukemaan jo 4-vuotiaana. Isotäti opetti hänelle pianonsoittoa.

Kun Michelle oli kuudesluokkalainen hän pääsi lahjakkaille oppilaille tarkoitettuun luokkaan. Lahjakkaille oppilaille tarkoitettuun yläkouluun/lukioon hän matkusti ihan eri puolelle Chicagoa. Koulumatka kesti bussilla kolme tuntia! Huh-huh, siinä oli istumista! Ehkäpä Michelle luki kirjoja?

Michelle valmistui lukiosta huippupistein mutta osa opettajista yritti estää Michelleä hakemasta huippuyliopistoon. He varoittivat, että ei kannata tähdätä liian korkealle. Tästä Michelle vähät välitti! Hän pyrki ja pääsi Princetonin ja Harwardin huippuyliopistoihin.

Elämä yliopiston kampuksella ei ollut aina helppoa. Michellen valkoihoisen huonekaverin äiti yritti saada tyttärelleen toisen huonekaverin vain siksi, että Michelle oli tummaihoinen. Onko hullumpaa kuultu? Eihän ihonvärillä ole mitään väliä. Monet opiskelukaverit tulivat rikkaista perheistä, ja välillä hän tunsi olonsa ulkopuoliseksi. Mutta Michelle ei antanut tämän lannistaa itseään!

Michelle valmistui lopulta pääaineenaan oikeustiede. Michellestä tuli siis lakinainen! Valmistumisen jälkeen hän aloitti työt lakitoimistossa. Eräänä päivänä toimistoon palkattiin uusi kesätyöntekijä. Michelleä pyydettiin opastamaan uutta tulokasta. Tulokas oli nuori mies nimeltään Barack Obama. Michelle kieltäytyi ensin lähtemästä treffeille Barackin kanssa mutta lopulta hän suostui. Michelle ja Barack rakastuivat ja menivät naimisiin. Heille syntyi kaksi tytärtä, Malia ja Sasha.

Barack halusi vaikuttaa asioihin ja parantaa ihmisten elämää. Hän lähti mukaan politiikkaan. Michelle kannusti miestään vaikka epäröikin ensin. Barack valittiin ensin senaattoriksi ja sitten USA:n presidentiksi vuonna 2009. Hän oli ensimmäinen tummaihoinen presidentti ja Michelle ensimmäinen tummaihoinen presidentin puoliso eli ensimmäinen nainen. Obamat tekivät historiaa!

Michelle oli rakastettu ensimmäinen nainen. Hän perusti Valkoisen talon pihalle luomupuutarhan ja kampanjoi terveellisen ruuan puolesta. Michelle on myös tyyli-ikoni. Hän pukeutuu usein nuorten suunnittelijoiden vaatteisiin ja on tehnyt näin nuoria, lahjakkaita vaatesuunnittelijoita tunnetuksi.

Barack Obama valittiin vielä toiselle kaudelle presidentiksi. Michelle on inspiroinut tyttöjä ja naisia ympäri maailmaa ja rohkaissut heitä omalla esimerkillään. Kun luottaa itseensä ja omiin kykyihinsä mikään ei ole mahdotonta!

Florence Nightingale

syntyi 1820 Toscanan suurherttukunnassa (nyk.Italia), kuoli 1910.

Florence syntyi Firenzessä kun hänen vanhempansa kiertelivät ympäri Eurooppaa häämatkallaan. Häämatka kesti kokonaiset kaksi vuotta! Florence sai nimensä synnyinkaupunkinsa mukaan, Firenze on englanniksi Florence. Viimein koko perhe, vanhemmat, Florence ja hänen sisarensa palasivat kotiin Englantiin.

Florence asui lapsuutensa hienossa, vanhassa kartanossa Englannin maaseudulla. Kotiopettajatar opetti häntä.

Kun Florence oli 20-vuotias hän ilmoitti vanhemmilleen, että haluaisi opiskella matematiikkaa. Hänen äitinsä kauhistui! Lopulta vanhemmat antoivat periksi ja Florence sai opiskella geometriaa ja algebraa. Vähän ajan päästä Florence kiinnostui hoitotyöstä. Ja taas vanhemmat kauhistuivat! Sairaanhoitajan ammattia ei pidetty sopivana varakkaasta perheestä tulevalle tytölle. Florence piti kiinni unelmastaan ja lopulta vanhemmat taipuivat. Florence pääsi kuin pääsikin sairaanhoitajakurssille.

Krimin niemimaalla puhkesi kamala sota vuonna 1854. Sanomalehdissä kauhisteltiin haavoittuneiden sotilaiden huonoa hoitoa. Florencen ilmiömäiset kyvyt sairaanhoitajana olivat kantautuneet sotaministerin korviin ja hän pyysi Florencea auttamaan.

Florence kokosi ryhmän hoitajia ja matkusti Turkkiin. Perillä hän huomasi, että sairaalat olivat likaisia ja niitä johdettiin huonosti. Sotilas kuoli sairaalassa seitsemän kertaa todennäköisemmin kuin taistelussa. Eihän se käynyt päinsä, sairaaloiden tehtävänä oli parantaa potilaat!

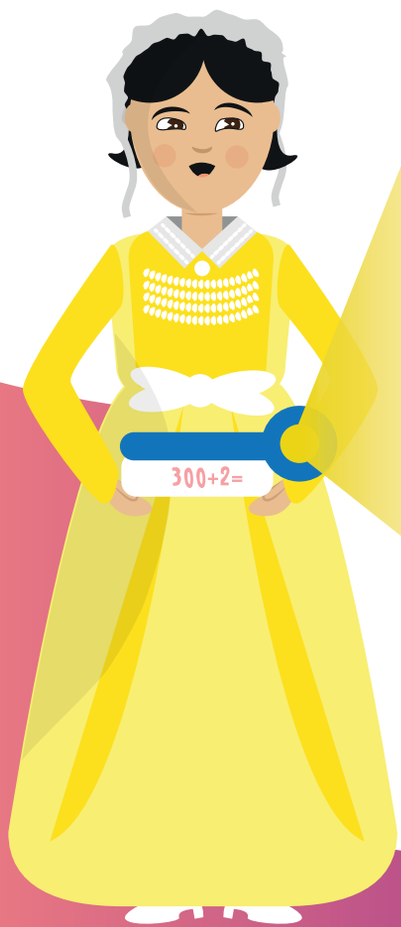

Florence alkoi johtaa tarmokkaasti sairaalaa lääkäreiden vastuksesta huolimatta. Hän käytti myös matemaatikon taitojaan ja kokosi tilastoja. Organisoinnin lisäksi Florence hoiti potilaita ja valvoi öisin sairaalaa. Hän kulki öisin sairaalan käytävillä kädessään lamppu. Florence ja lamppu lohduttivat potilaita ja Florence saikin lempinimekseen ”Lady with Lamp”, nainen lampun kanssa. Florence ja lamppu valoivat toivoa haavoittuneille.

Florence sairastui Krimillä itsekin. Hän ei toipunut koskaan sairaudestaan mutta jatkoi silti koko loppuelämänsä työtään sairaanhoidon puolesta. Florence sai aikaan merkittäviä uudistuksia ja parannuksia ja kirjoitti myös naisten oikeuksista. Florence on maailman kuuluisin sairaanhoitaja. Hänen ajatuksensa olivat hurjasti aikaansa edellä ja muuttivat yhteiskuntaa ja erityisesti hoitotyötä.

Marie Curie

syntyi 1867 Puolassa, kuoli 1934

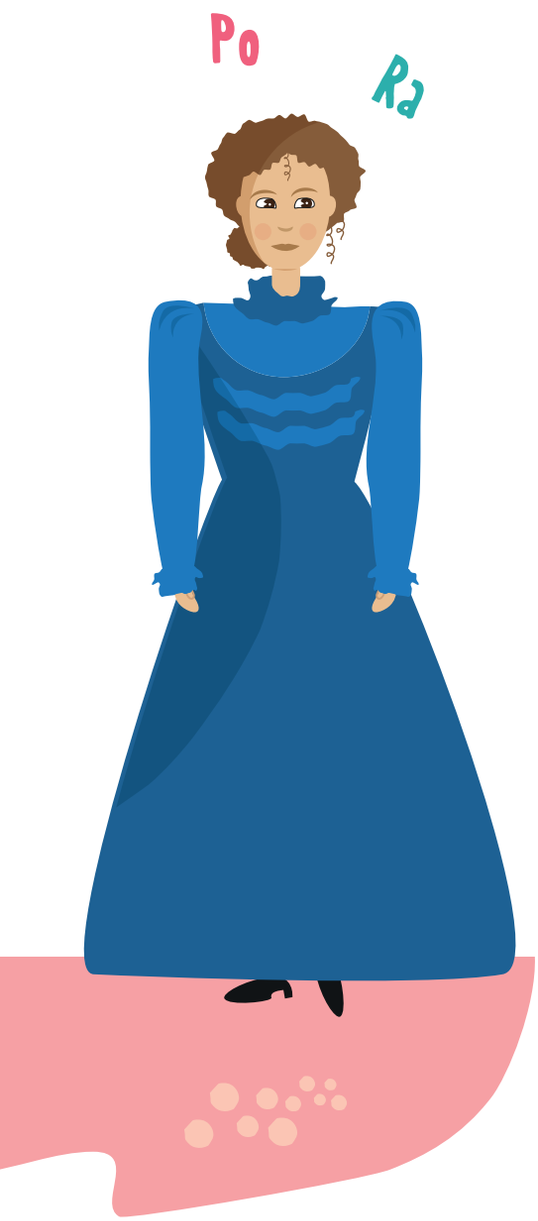

Marie syntyi Varsovassa opettajaperheeseen. Marien lapsuus oli onnellinen ja vanhemmat pitivät huolta perheen toimeentulosta. Kaikki muuttui kun Marien isä erotettiin opettajan toimestaan. Perheen piti ottaa koululaisia asumaan luokseen. Perheen kodissa asui yli 20 ihmistä! Taudit levisivät helposti. Marien sisko ja äiti kuolivat.

Marie jatkoi koulunkäyntiä ja valmistui luokkansa parhaana. Mutta täytettyään 15 vuotta tytöt eivät voineet enää jatkaa opiskelua. Tämä harmitti Marieta kovasti. Hän halusi oppia lisää ja lisää! Ainoa mahdollisuus oli muuttaa ulkomaille. Mutta ulkomailla opiskelu maksoi paljon, eikä Mariella ollut rahaa.

Marie ja siskonsa keksivät suunnitelman! Marie menisi töihin ja antaisi suurimman osan palkastaan sisarelleen. Sisko muuttaisi opiskelemaan Pariisin ja auttaisi sitten vuorostaan Marieta.

Marie ryhtyi kotiopettajattareksi. Työnsä ohella hän opiskeli itsenäisesti eri tieteenaloja koska ei ollut varma mitä haluaisi opiskella. Vähitellen matematiikka, fysiikka ja kemia alkoivat tuntua kaikista kiinnostavimmilta. Niitä Marie opiskelisi Pariisissa! Aika tuntui loputtoman pitkältä, siskon lääketieteen opinnot Pariisissa tuntuivat kestävän ikuisesti.

Vihdoin vuonna 1891 Marie matkusti Ranskaan. Hän aloitti opiskelut Sorbonnen yliopistossa ja asettui asumaan Pariisin latinalaiskortteliin. Marien asunto oli talvisin niin kylmä, että hän joutui pitämään kaikkia omistamiaan vaatteita yllään. Marie uppoutui opiskeluun niin, että ei aina muistanut edes syödä. Käykö sinulle joskus niin?

Marie joutui tekemään hurjasti töitä, että saisi muut ikäisensä kiinni ja oppisi vielä lisäksi uuden kielen. Hän valmistui pian fysiikan maisteriksi mutta matematiikan tutkinto oli kesken ja Marielta oli rahat loppu. Onneksi yliopistossa oli huomattu Marien poikkeukselliset kyvyt ja hän sai stipendin.

Marie alkoi tutkia magnetismia. Laboratoriossa hän tapasi tutkija Pierre Curien ja he rakastuivat. Marie ja Pierre menivät naimisiin ja jatkoivat yhdessä tutkimuksia. Marie sai tyttövauvan, joka sai nimekseen Irene.

Marie jatkoi innokkaasti tutkimuksiaan ja aloitti väitöskirjan teon. Aiheeksi tuli ”uraanisäteet” eli radioaktiivisuus. Marie ihmetteli kovasti mistä säteily johtuu. Hän tutki väsymättömästi kaikkia siihen aikaan tunnettuja alkuaineita. Pierre innostui vaimonsa tutkimuksista niin paljon, että jätti oman työnsä ja ryhtyi auttamaan Marieta. Tutkimuksissa ilmeni jotain sensaatiomaista. Marie ja Pierre löysivät uuden alkuaineen poloniumin! Myöhemmin he löysivät vielä toisenkin uuden alkuaineen, radiumin.

Vuonna 1903 Marie ja Pierre saivat työstään tunnustukseksi Nobelin fysiikan-palkinnon! Aluksi palkinnon saajiksi ehdotettiin vain Pierreä ja Henri Becquerelia. Miten epäreilua! Onneksi Pierre sai tästä tiedon ja kertoi Marien osuudesta. Lopulta palkinto jaettiin ja Marie ja Pierre saivat toisen puoliskon ja Henri omasta tutkimukseen toisen puoliskon. »

Marie Curie...

Palkintorahat tulivat tarpeeseen ja Marie ja Pierre alkoivat rakentaa uutta laboratoriota jatkaakseen tutkimuksia. Pierre kuoli kuitenkin yllättäen. Marie oli surun murtama mutta jatkoi tutkimuksiaan.

Vuonna 1911 Marie sai Nobelin kemianpalkinnon löytämistään alkuaineista. Marie oli ensimmäinen nainen, joka sai Nobelin palkinnon ja toistaiseksi ainoa nainen, joka on saanut kaksi Nobelin palkintoa!

Mutta Marie ei tiennyt, että hänen tutkimansa radioaktiivinen säteily oli tosi vaarallista. Hän sairastui vakavasti säteilyn vaikutuksesta ja kuoli anemiaan.

Marien merkitys tieteelle on valtava. Lisäksi hänen tutkimuksensa auttoivat lääketiedettä.

Tiesitkö muuten, että Marien tytär Irene sai myös Nobelin kemianpalkinnon vuonna 1935?
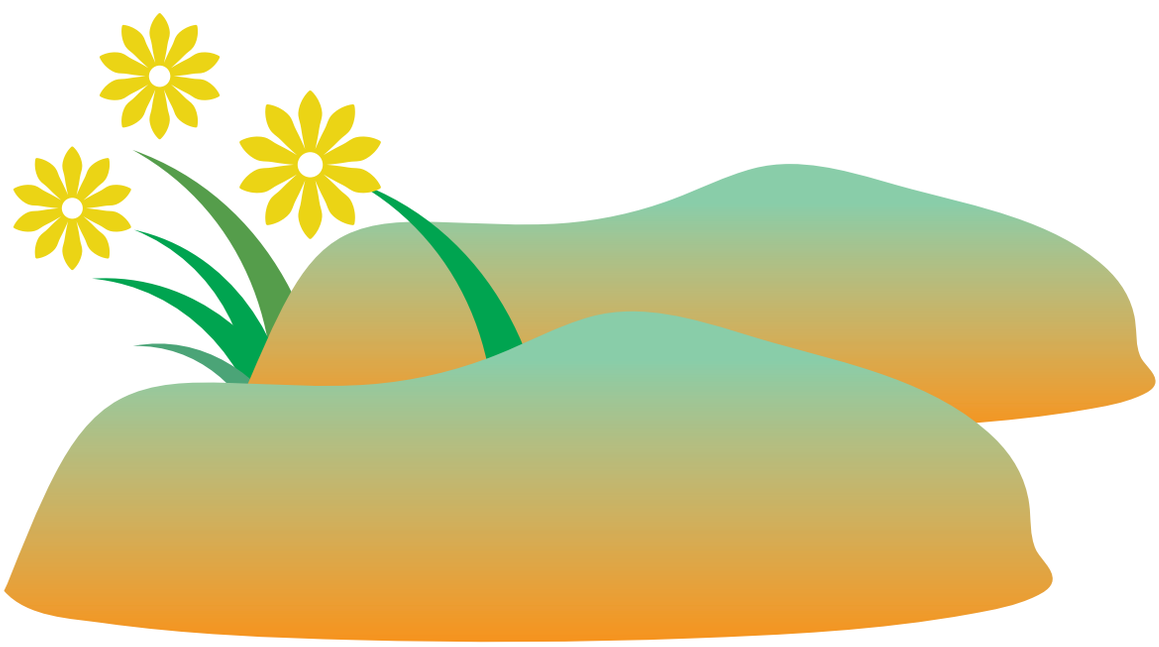
Toivottavasti näiden tyttöjen ja naisten tarinat inspiroivat sinua. Muista aina uskoa itseesi ja kykyihisi, Mimmit kannustavat kaikkia tyttöjä ja poikia!